

fordi der for øjeblikket er en konference i gang i Dublin.

Der er intet sket, siden vi havde debatten for 14 dage siden, som ændrer noget som helst ved den danske position, og så skal jeg gøre opmærksom på, at den danske position jo er dækket ind af følgende partier: Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og uden for partierne fru Pia Christmas-Møller og fru Gitte Seeberg. Vi stemte alle sammen for følgende forslag til vedtagelse for 14 dage siden, hvis hr. Frank Aaen skulle have glemt det:

»Folketinget opfordrer regeringen til at gennemføre konklusionerne i regeringens analyse om klyngeammunition og at arbejde aktivt for hurtigst muligt at etablere et internationalt juridisk bindende forbud mod klyngeammunition, som forvolder uacceptable skader på civile. Folketinget lægger vægt på, at Danmark afstår fra at bruge klyngeammunition uden særskilt inddragelse af Folketinget.«

Det var Folketingets brede flertal enig om den 7. maj; det er i dag den 21. maj, og Folketingets brede flertal er fortsat enig om det.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:18

Frank Aaen (EL):

Sagen er jo, at der i øjeblikket foregår forhandlinger om det her i Dublin, og derfor er det meget vigtigt at vide, hvor Danmark står i de forhandlinger. Støtter Danmark de lande, som ønsker et totalt forbud? Jeg kan sige, at vi fra en rapport, der er kommet fra Human Rights Watch, ved, at det traktatforslag, der ligger til forhandling i Dublin, støtter et totalforbud mod klyngebomber, og Human Rights Watch siger, at det er meget vigtigt at fastholde det, og at enhver svækkelse af den traktat vil medføre, at flere mennesker vil dø.

Det er meget vigtigt, og derfor synes vi, at det er meget beklageligt – og det vil jeg da gerne have ministerens kommentar til – at når de så oplister, hvordan forhandlingerne kommer til at gå, siger de, at der en række lande, der vil forsøge at svække traktatudkastet, og et af de første lande, der i den opremsning bliver nævnt blandt dem, der under forhandlingerne vil arbejde imod et totalforbud og for, at man stadig væk må bruge visse former for klyngebomber, er Danmark.

Der er over 100 lande, der deltager, og de værste modstandere af et forbud, som f.eks. USA, Rusland og Kina, er der slet ikke, så der er i virkeligheden mulighed for at få vedtaget en stærk traktat, og så ser vi altså, at Danmark står blandt de lande, der arbejder for en svækkelse af traktaten.

Ministeren vil sikkert sige, at det ikke er en konsekvens af det forslag til vedtagelse, der blev vedtaget i Folketinget forleden dag, men derfor synes jeg alligevel, at det ville være en god idé at få at vide fra regeringen, hvordan man faktisk synes at Danmarks rolle er: Er vi blandt de lande, der virkelig arbejder hårdt for at få forbudt de her klyngebomber, eller har vi tilpasset os det amerikanske synspunkt?

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:19

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu må hr. Frank Aaen jo finde sig i, at han af og til kan være i mindretal i Folketinget, og det var han for 14 dage siden. Hr. Frank Aaen kan jo ikke forlange, at den danske forhandlingsposition skal ændres, fordi hr. Frank Aaen synes, at den skal ændres – det mente hr. Frank Aaen jo også for 14 dage siden, og der var det brede flertal bestående af Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre altså uenig med hr. Frank Aaen. Alle de ting, hr. Frank Aaen siger her, var jo også med i debatten for 14 dage siden. Der er intet nyt i det.

Lad mig så præcisere: Den danske position går på, at det, der ikke har selvdestruktionsmekanismer, skal væk. Det er de våben uden selvdestruktionsmekanismer, som virkelig skader, fordi de ligger der, efter at krigshandlingerne er forbi, og kommer til at skade børn, der f.eks. samler dem op, eller folk, der går forbi og kommer til at træde på dem. De er meget, meget ubehagelige, og dem vil vi have væk.

Så kunne vi selvfølgelig gå ind for et totalforbud, men det ville betyde, at vi ikke har en jordisk chance for at få de forhandlinger, vi leder i FN-sammenhæng – hr. Aaen må jo vide, at vi leder FN-forhandlingerne – til at lykkes. Hvem har vi med i FN-forhandlingerne? Der har vi jo præcis USA, Rusland, Kina, Indien og Israel, som ikke er med i Dublin, og derfor er en Dublinbeslutning nærmest værdiløs, for den omfatter ikke de lande, som bruger eller kan tænkes at bruge klyngevåben. Det er de lande, vi arbejder